

Fordringstypebilag

Kommuner

Gebyrer

Opdateret: 09.03.2021

INDHOLD

BILAG 5.1 – GEBYR FOR RYKKERSKRIVELSE EFTER RENTELOVEN (KFOPGEB).....	4
BILAG 5.2 – KOMMUNALE GEBYRER – ERINDRINGSSKRIVELSE (GEOPERI)	15

Bilag 5.1 – Gebyr for rykker- skrivelser efter renteloven (KFOPGEB)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFOPGEB indeholder fordringer på gebyrer i henhold til § 9 b i lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling (renteloven) (herefter ”renteloven”).

Gebyrer for rykkerskrivelser omfattet af fordringstypekoden KFOPGEB er en relateret fordring til en hovedfordring. Der kan maksimalt oversendes 3 relaterede rykkergebyrer til samme hovedfordring i fordringstypen KFOPGEB.

Gebyr for rykkerskrivelser efter rentelovens § 9 b omfatter alene gebyrer vedrørende opkrævning af civilretlige hovedfordringer uden udpantningsret.

Gebyr for erindringsskrivelser ved opkrævning af Fordringshavers offentligretlige krav eller civilretlige krav tillagt udpantningsret opkræves i henhold til lovbekendtgørelse nr. 56 af 23. januar 2018 om lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (gebyrloven) og er således ikke omfattet af denne fordringstype.

Fordringstypen KFOPGEB omfatter tillige inkassogebyr efter rentelovens § 9 b.

Fordringshaver skal ved anvendelse af denne fordringstype være opmærksom på, at der kan være oprettet særskilte fordringstyper til specifikke gebyrkrav. I sådanne tilfælde skal den særskilte fordringstype anvendes ved oversendelse af fordringen til inddrivelse.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFOPGEB omfatter ikke følgende (ikke udtømmende):

- Kommunale gebyrer – erindringsskrivelser, jf. GEOPERI
- Opkrævningsgebyr, kommunale Parkeringsafgifter, jf. GEPAKOM
- Gebyr, Daginstitution, jf. GEDAINS
- Påkravsgebyr efter lejeloven og almenlejeloven, jf. GELEOAL
- Påkravsgebyr efter erhvervslejeloven, jf. GKERHLO

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Renteloven

Af § 9 b fremgår:

”For rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Fordringshaveren kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr).

Stk. 2. Der kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse. Har skyldneren inden for en sammenhængende periode til stadighed været i restance vedrørende samme skyldforhold, kan der uanset 1. pkt. højst kræves rykkergebyr for 3 skrivelser vedrørende restancerne i den pågældende periode. Der kan kun kræves gebyr for rykkerskrivelser, som er sendt med mindst 10 dages mellemrum.

Stk. 3. Der kan kræves et inkassogebyr på højst 100 kr.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 kan ikke fraviges til skade for skyldneren ved aftale, hvis der er tale om en fordring i henhold til en aftale som nævnt i § 7, stk. 1. I andre tilfælde kan reglerne i stk. 1-3 fraviges ved aftale eller handelsbrug eller anden sædvane i det omfang, som følger af § 9 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige, med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er relaterede fordringer. Fordringshaver skal således altid ved overdragelse af gebyrfordringen til inddrivelse relatere fordringen til en hovedfordring. Af *Guide til Ny Inddrivelsesløsning 4.0. Datakrav 2: Undtagelser* fremgår det, at Fordringshaver skal relatere et gebyr til én fordring, selvom gebyret vedrører flere fordringer. Fordringshaveren kan selv vælge, hvilken hovedfordring gebyret skal relateres til. Se hertil gældsinddrivelseslovens § 3 b.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, hvilket indebærer, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves til afbrydelse af forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer, med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") gælder for fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Forfaldsdatoen for gebyrer efter gebyrloven er ud fra et samtidighedsprincip det tidspunkt, hvor Fordringshaver udsender erindringskrivelsen til skyldner vedrørende manglende betaling af krav. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer vedrørende gebyrer er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen, som er datoen, hvor erindringskrivelsen udsendes til skyldner.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for gebyrer, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog afsnit 3.4 om accessorisk forældelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på et gebyr således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007) fremgår det, at udtrykket ”lignende ydelse” bl.a. omfatter gebyrer. Reglen i forældelseslovens § 23, stk. 2 omfatter blandt andet gebyrer, herunder rykkergebyrer, jf. s. 969 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 2012.

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse, herunder gebyrer, bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Det følger af rentelovens § 9 b, at der højst kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. for hver rykker-skrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme fordring.

Beløbet må i henhold til det retlige grundlag ikke overstige 100 kr. Beløbet må **ikke** indeholde renter.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Eksempel:

En fordrings oprindelige beløb er 100 kr. Der er afdraget 50 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”beløb”, er 50 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige pålydende.

Det følger af rentelovens § 9 b, at der højst kan kræves et rykkergebyr på højst 100 kr. for hver rykker-skrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme fordring.

Hovedstolen må i henhold til det retlige grundlag ikke overstige 100 kr. Hovedstolen må **ikke** indeholde renter.

Feltet hovedstol må **ikke** udgøre mere end 100 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Eksempel:

Et kravs oprindelige beløb er 100 kr. Der er afdraget 50 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”hovedstol”, er 100 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFOPGEB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”).

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen, se afsnit 4.7.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringen anses for stiftet på det tidspunkt, hvor Fordringshaver udsender den gebyrudløsende rykkerskrivelse til skyldner.

Feltet stiftelsesdato skal udfyldes med datoen for udsendelsen af gebyret.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen er tidspunktet, hvor Fordringshaver udsender den gebyrudløsende rykkerskrivelse til skyldner. Denne dato er sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet forfaldsdato udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., AKR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr., CVR-nr. eller AKR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr. eller CVR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt angive den sidste dag, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Forældelsesdatoen beregnes som 3 år fra forfaldsdatoen, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet forældelse skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Dertil bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan lukkes ind og dermed modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. NyMF vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaseerede og referencebaseerede adgangregler for fordringstypen KFOPGEB.

Regel	Filterregler for KFOPGEB (Gebyr efter renteloven)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100 kr.	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFOPGEB (Gebyr efter renteloven)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_9_2	Der må højst være 3 relaterede fordringer af denne fordringstype	Fordringen sendes i høring
R_10_2	Relateredes Modtagelsesdato skal ligge efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 5.2 – Kommunale gebyrer – erindringskrivelser (GEOPERI)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen GEOPERI indeholder fordringer på gebyrer i henhold til lovbekendtgørelse nr. 56 af 23. januar 2018 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner (herefter ”gebyrloven”). Det følger bl.a. af gebyrlovens § 2, stk. 2 at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for erindringskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves af kommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Gebyrer for erindringskrivelser er omfattet af fordringstypekoden GEOPERI, der er en relateret fordring til en hovedfordring.

Gebyr ved erindringskrivelser efter gebyrlovens § 2 er begrænset, således at adgangen til at opkræve gebyrer ikke gælder erindringskrivelser vedrørende regionernes og kommunernes rent privatretlige krav, f.eks. almindelige erstatningskrav eller krav opstået i forbindelse med salg af ydelser, jf. Forslag til lov nr. 75 af 30. oktober 1991, om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller indrives af amtskommuner og kommuner (LFF nr. 75 1991-10-30), Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, Til § 2.

Ved anvendelse af denne fordringstype skal Fordringshaver dog være opmærksom på, at der kan være oprettet særskilte fordringstyper til specifikke gebyrkrav. I sådanne tilfælde skal den særskilte fordringstype anvendes ved oversendelse af fordringen til inddrivelse.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen GEOPERI omfatter ikke følgende (ikke udtømmende):

- Opkrævningsgebyr, kommunale Parkeringsafgifter, jf. GEPAKOM
- Gebyr, Daginstitution, jf. GEDAINS
- Gebyr for rykkerskrivelser efter renteloven, jf. KFOPGEB
- Påkravsgebyr efter lejeloven og almenlejeloven, jf. GELEOAL
- Påkravsgebyr efter erhvervslejeloven, jf. GKERHLO

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Gebyrloven

Af gebyrlovens § 1 fremgår:

”Loven finder anvendelse, hvis andet ikke er bestemt ved eller i henhold til lov.”

Det er således en forudsætning for anvendelse af fordringstypen GEOPERI, at anden lovgivning, der er relevant for hovedfordringen, ikke indeholder regler vedrørende gebyrer for erindringskrivelser.

Af gebyrlovens § 2, stk. 2 og 3, fremgår:

”Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal betales gebyr til kommunen for erindringskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser, der opkræves af kommunen, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte gebyrer kan højst udgøre 250 kr.”

Gebyrloven indeholder ikke bestemmelser om, hvor mange erindringskrivelser, der kan sendes til skyldner. Ligeledes indeholder gebyrloven ikke bestemmelser om med hvilket tidsinterval, der kan sendes erindringskrivelser.

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige, med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er relaterede fordringer. Fordringshaver skal således altid ved overdragelse af gebyrfordringen til inddrivelse relatere fordringen til en hovedfordring. Af *Guide til Ny Inddrivelsesløsning 3.1.0. Datakrav 2: Undtagelser* fremgår det, at Fordringshaver skal relatere et gebyr til én fordring, selvom gebyret vedrører flere fordringer. Fordringshaveren kan selv vælge, hvilken hovedfordring gebyret skal relateres til. Se hertil gældsinddrivelseslovens § 3 b.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, hvilket indebærer, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves til afbrydelse af forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer, med senere ændringer (herefter ”forældelsesloven”) gælder for fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Forfaldsdatoen for gebyrer efter gebyrloven er ud fra et samtidighedsprincip det tidspunkt, hvor Fordringshaver udsender erindringskrivelsen til skyldner vedrørende manglende betaling af krav. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer vedrørende gebyrer er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen, som er datoen, hvor erindringskrivelsen udsendes til skyldner.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller

forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for gebyrer, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog afsnit 3.4 om accessorisk forældelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbevilling for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på et gebyr således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har

kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007) fremgår det, at udtrykket ”lignende ydelse” bl.a. omfatter gebyrer. Reglen i forældelseslovens § 23, stk. 2 omfatter blandt andet gebyrer, herunder rykkergebyrer, jf. s. 969 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 2012.

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse, herunder gebyrer, bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet må i henhold til det retlige grundlag ikke overstige 250 kr. Beløbet må **ikke** indeholde renter.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Eksempel:

En fordrings oprindelige beløb er 250 kr. Der er afdraget 100 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”beløb”, er 150 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen må i henhold til det retlige grundlag ikke overstige 250 kr. Hovedstolen må **ikke** indeholde renter.

Feltet hovedstol må **ikke** udgøre mere end 250 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Eksempel:

Et kravs oprindelige beløb er 250 kr. Der er afdraget 100 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”hovedstol”, er 250 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For denne fordringstype skal Fordringshaver angive fordringstypekoden GEOPERI.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”).

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig til en bestemt dag, dvs. der er tale om ”punkt i tid” fordringer. Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af perioden. Parterne har derfor aftalt, at periode start og periode slut skal udfyldes med stiftelsesdatoen, se afsnit 4.7.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringen anses for stiftet på det det tidspunkt, hvor Fordringshaver udsender den gebyrudløsende erindringsskrivelse til skyldner.

Feltet stiftelsesdato skal udfyldes med datoen for udsendelsen af gebyret.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen er tidspunktet, hvor Fordringshaver udsender den gebyrudløsende erindringskrivelse til skyldner. Denne dato er sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet forfaldsdato udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., AKR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr., CVR-nr. eller AKR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr. eller CVR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt angive den sidste dag, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Forældelsesdatoen beregnes som 3 år fra forfaldsdatoen, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet forældelse skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Dertil bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 3) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 4) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan lukkes ind og dermed modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase­rede og referencebase­rede regler. De indholdsbase­rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase­rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. NyMF vil give For­dringshaver en fejlkodebesked om, at for­dringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase­ret eller referencebase­ret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbase­rede og referencebase­rede adgangsregler for for­drings­typen GEOPERI.

Regel	Filterregler for GEOPERI (Kommunale gebyrer - erindringskrivelser)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	For­dringsartkoden skal være "INDR"	For­dringen afvises
R_1_2	For­dringen skal altid være en relateret for­dring	For­dringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller for­ligsdato er udfyldt, skal for­ældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller for­ligsdato	For­dringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller for­ligsdato er udfyldt, skal for­ældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller for­ligsdato	For­dringen sendes i høring
R_2_1	For­ældelsesdato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_2_3a	For­ældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter For­faldsdato	For­dringen afvises
R_2_3	For­ældelsesdato skal senest ligge 4 år efter For­faldsdato	For­dringen sendes i høring
R_3_1	For­ældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	For­dringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-for­dringer)	For­dringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 250 kr.	For­dringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	For­dringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til ind­drivelse	For­dringen afvises
R_5_1	For­faldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	For­dringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	For­dringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	For­dringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med For­faldsdato	For­dringen afvises
R_6_3 R_6_4	For­faldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	For­dringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	For­dringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	For­dringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_2	For­faldsdato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	For­dringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	For­dringen afvises

Regel	Filterregler for GEOPERI (Kommunale gebyrer - erindringskrivelser)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_10_2	Relateredes Modtagelsesdato skal ligge efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

